

Uitgave van het Koninklijk 's-Hertogenbosch Mannenkoor

Vocaliteiten I

Jaargang 14

januari 2012

EEN GELUKKIG, GEZOND EN MUZIKAAL 2012

Beste medezangers,

Alweer een Vocaliteit op de mat. Allereerst wil ik Jef en de overige redactieleden bedanken. Zij weten hier ieder keer toch maar weer een mooi boekwerkje van te maken, die ook door het thuisfront gelezen wordt.

De dagen worden weer langer en we zijn halverwege de winter. Voor het koor gaat alle aandacht naar de repetities

voor de 2 steden concerten op 10 maart in Amersfoort en 17 maart in 's-Hertogenbosch, die in een vergevorderd stadium zijn.

Door het bestuur zijn de voorbereidingen in gang gezet voor het zoeken naar een nieuwe dirigent. Zoals iedereen inmiddels weet heeft Arno aangegeven eind maart te stoppen als dirigent bij ons koor.

Ook is het bestuur bezig zich te oriënteren op de concertreis die we vermoedelijk in het najaar gaan maken. Zoals jullie zien wordt het een jaar met veranderingen maar ik hoop dat we met veel plezier deze veranderingen door maken en doen wat we willen doen. Zingen.

Graag maak ik van deze gelegenheid gebruik om alle zangers te bedanken die bij de uitvaartmis voor Wiel Hustin, onze voormalige preses, de sterren van de hemel hebben gezongen. De complimenten en de dank van de familie Hustin geef ik bij dezen graag aan jullie door. Het is gegaan zoals Wiel het gewild heeft.

Voor het jaar 2012 wens ik jullie allemaal veel zanggenot en veel mooie momenten in goede gezondheid voor u en de uwen.

Frans Reyner, preses

Inhoudsopgave

<i>Gelukkig, gezond en muzikaal 2012</i>	1
<i>Van de Bestuurstafel</i>	2
<i>Wiel Hustin 1937-2011</i>	3
<i>Alphons Diepenbrock</i>	5
<i>Sint-Ceciliamis</i>	8
<i>Messa di Gloria</i>	10
<i>Verjaardagen</i>	12
<i>Colofon</i>	12
<i>Agenda 2012</i>	12

Van de Bestuurstafel

In het afgelopen kwartaal op 2 november 2011 werd het koor geconfronteerd met het onverwachte overlijden na een betrekkelijk kort ziekbed van de oud-preses en Erelid van het koor Wiel Hustin.

Op 7 november werd daarom de afscheidsdienst in de kapel van Coudewater door ons koor muzikaal opgeleusterd. Op verzoek van de familie werd in de geest van Wiel de gregoriaanse 'Missa pro Defunctis' uitgevoerd en het 'Beati Mortui' van Felix Mendelssohn Bartoldy en van Francis Poulenc 'Seigneur je vous en prie'.

Met een deputatie van het koor werd daarna afscheid van hem genomen in het crematorium te Tilburg en aan de familie de condoleances overgebracht tijdens een bijeenkomst in het restaurant van zijn jongste zoon Maurick waar Wiel

altijd vaak aanwezig was. In deze uitgave van Vocaliteiten wordt een In Memoriam aan hem gewijd.

Op 4 januari jl. werd door ons koor in 'De Slinger' de jaarlijkse nieuwjaarsbijeenkomst gehouden voor de leden en hun partners. Ondanks enige ziekmeldingen van leden was de opkomst goed en het werd een gezellige avond.

Het nieuwe jaar 2012 is al weer bijna een maand oud en de eerste bestuursvergadering van het koor is ook al weer achter de rug.

Deze vergadering was belangrijk, niet alleen vanwege de optredens die in maart op het programma staan, maar ook omdat de sollicitatieprocedure voor het aantrekken van een nieuwe dirigent opgestart moest worden. Wij hopen dat het aant-

rekken van een nieuwe uitstekende dirigent ons op redelijke termijn gaat lukken, maar mocht dit niet het geval zijn en het zou nog enige maanden vergen dan hebben wij in ieder geval de toezegging van Bert Becht dat hij tijdelijk de repetities op woensdag wil leiden.

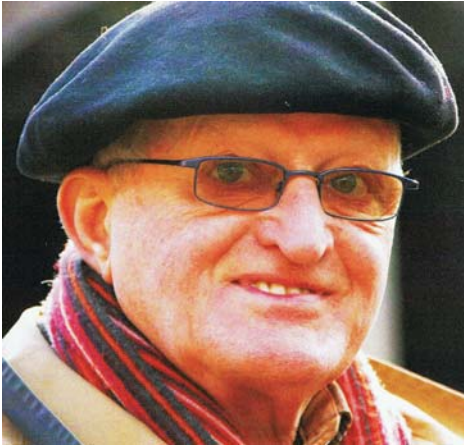
Op 15 januari werd in 'De Slinger' het 15-jarig bestaan daarvan gevierd. Het bestuur van 'De Slinger' had alle verenigingen die van de verschillende ruimtes in het gebouw gebruik maken uitgenodigd om daarbij acte de présence te geven.

Ook ons koor had dit toegezegd en o.l.v. Bert Becht werd een kort optreden van ongeveer 20 minuten verzorgd dat bij de toehoorders in de smaak viel.

Vervolg zie pagina 7

Wiel Hustin

1937-2011

De herinneringen blijven....

Op 2 november 2011 overleed onze oud-praeses van het Koninklijk 's Hertogenbosch Mannenkoor Wiel Hustin. Hij werd 74 jaar. Ondanks zijn te bewonderen wilskracht moest hij het leven, waarvan hij zo intens genoot en nog veel verwachtingen had, loslaten.

Wiel beschouwde het leven *als het zelf met veel geduld en liefde weven van een werkstuk met verrassende kleuren* en

het sterven *als het aan God afgeven van dat werk, mooi bewerkt, maar nog lang niet af.*

In zijn werkstuk zal zijn betrokkenheid bij het wel en wee van ons koor zeker een belangrijke plaats hebben ingenomen. Hij was trots op “zijn“ koor, trots op zijn medebestuurders, trots op zijn vrouw Thera, die hen steeds weer thuis ontving voor vergaderingen. Naar onze mening is je werkstuk mooi van “toon” en dat weten ze boven wel !!

Wiel was een uitstekend zanger, wiens stem en liefde voor de muziek tijdens zijn opgroeien in Heerlen al werden gevormd . Midden jaren tachtig pakte hij deze passie weer op en sloot hij zich aan bij het Koninklijk 's-Hertogenbosch Mannenkoor. Reeds na enkele jaren werd hij tot praeses gekozen, welke functie hij bleef vervullen tot en met ons eeuwfeest in 2003. In 2004 gaf hij het presidentschap over aan zijn opvolger. In 2008 kwam het moment, dat problemen met zijn stembanden hem noodzaakten te stoppen met zingen. Voor hem was dat een erg emotioneel en moeilijk moment .Hij ging echter niet bij de pakken neerzitten, maar verdiepte zich in het werk van Jeroen Bosch en zette zich in als gids in het JBACenter te 's-Hertogenbosch.

Zijn welbespraaktheid, humor, kennis van buitenlandse talen, waarmee hij veel sympathie en steun voor ons koor verwierf, kon hij nu voor een ander doel

inzetten. Hij heeft van deze periode genoten !

Bij de afscheidsdienst in de Mariakapel van het GGZ-landgoed Coudewater verzorgde ons koor de vaste gezangen van de traditionele requiemmis en daarnaast nog enkele gezangen ter afscheid. Het was zijn grote wens, waaraan “zijn“ koor uit liefde voor hem en uit respect voor zijn gezin en familie, graag tegemoet wilde komen.

Als koor konden we onze dank tonen voor de geweldige wijze, waarop hij als roerganger ons gestuurd heeft. Hij voerde ons naar het buitenland, waar we prachtige uitvoeringen hebben gegeven voor een enthousiast publiek. Bij onze gastheer wist Wiel het beste voor ons te regelen, maar bij een tegenbezoek wilde hij hen het liefst overtreffen! Heel bijzonder en tekenend voor zijn persoon en functie als praeses was de aanwezigheid van Winn en Sally uit Wales bij zijn afscheidsdienst.

De viering van het 100 jarig bestaan van het koor was voor Wiel een uitdaging om daar iets heel bijzonders van te maken. Wij bewaren aan dat jubileumjaar warme herinneringen en de koninklijke onderscheiding, die hem in dat jaar werd opgespeld, was zeer verdiend en gunden we hem van harte.

De rode draad door het leven van Wiel was ieder de kans geven zijn talenten te ontwikkelen, voor elkaar klaar staan en niemand laten ontglippen. Genieten van de mooie dingen in het leven, die vaak zo dicht bij je in de buurt liggen.

Wat een rijkdom dat Wiel lange tijd praeses van ons koor is geweest en van dirigent, vier partijen en zoveel leden, een koor wist te maken en te houden.

Dank je wel, makker !

Albert van Roessel

Alphons Diepenbrock

Enige tijd geleden werd er in 's-Hertogenbosch een concert gegeven met werken van Alphons Diepenbrock. Op zich niks bijzonders, ware het niet dat Diepenbrock een aantal jaren in onze stad heeft gewoond en er daardoor toch wel een speciale band tussen die twee is ontstaan. Tot uitging komend in zulke concerten. In het centrum is nog steeds de Alphons Diepenbrockstraat een getuigenis van de relatie van de componist met deze stad.

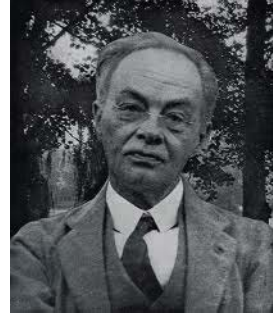
Dit bericht in de krant en het feit dat wij ook werk van Diepenbrock zingen hebben mij ertoe gebracht, me iets verder in het leven van deze "Bossche" componist, te verdiepen.

Alphons Diepenbrock (1862 – 1921) geboren uit Duitse ouders, was aanvankelijk geen componist. Geboren in

Amsterdam, studeerde hij aldaar Filologie, wat we tegenwoordig "Klassieke talen" zouden noemen, en promoveerde daar zelfs op.

Als jong promovendus kwam hij naar 's-Hertogenbosch om leraar Grieks –en Latijn te worden, aan het Stedelijk Gymnasium. Omdat het hem aan didactische kwaliteiten ontbrak - kon ie geen orde handhaven of was hij niet in staat de leerlingen te boeien?? – verliet hij de Brabantse hoofdstad weer en keerde hij terug naar Amsterdam waar hij verder ging met componeren.

Een interesse die hij al vroeg had ontwikkeld. Een autodidact dus. Later schreef hij, dat hij spijt had niet op jongere leeftijd naar het conservatorium te zijn gegaan, om zich die vaardigheden aan te leren, zoals compositie en directie, die hij nu op latere leeftijd, zo

*Alphons Diepenbrock
1862-1921*

moeizaam onder de knie moest krijgen. Desalniettemin ontwikkelde hij zich, naast een goede publicist over cultuur, muziek en schilderkunst, toch tot een redelijk succesvol componist.

Veel van zijn werken zijn religieus getint en het valt op, dat bijna alle vroege composities vocaal zijn.

Hij bewondert Willem Mengelberg van het Concertgebouw en draagt dan ook veel van zijn composities aan hem op. In 1902 wordt het Te Deum van Alphons o.l.v. Mengelberg, door het Concertgebouworkest in première gebracht.

Het brengt hem helaas niet die roem, die hij ervan verwachtte, maar maakte hem wel bekend bij een breder publiek.

Toch weet Diepenbrock zich een plaats te verwerven in de rij der Nederlandse componisten en kan hij worden beschouwd als een van de grotere van deze beroepsbeoefenaars, van de 20e eeuw. Dat komt o.a. tot uiting in het feit, dat hij wordt afgebeeld op een van de Zomerzegels uit 1935.

Martinus Nijhoff wijdt zelfs een gedicht aan Diepenbrock in een verzameling gedichten, welke gaan over muziek. (1955).

Na 1910 wordt zijn werk meer profaan onder invloed van de Franse componisten waaronder Debussy. Tevens wordt Diepenbrock meer –en meer beïnvloed met de (dicht)werken van Verlaine, Baudelaire, Nietzsche etc.

Diepenbrock trouwt met Jkvr. Elisabeth E.P.C. de Jong van Beek en Donk en krijgt bij haar twee dochters. Ik kan nu mijn bijdrage over Diepenbrock in dezelfde sfeer vervolgen, maar ook bestaat de mogelijkheid dat ik het minder serieuze pad, in sla. Ik kom dan terecht in de sfeer, welke ik schetste in een eerdere bijdrage, welke ging over de relatie, die Johannes Brahms gehad zou hebben met Mevr. Clara Schumann – Wieck.

Wat is nu het geval? In zijn Bossche periode komt Diepenbrock in contact met Matthijs Vermeulen uit Helmond, een (amateur-)componist, musicus en recensent. Deze laatste bewondert Diepenbrock zeer en schrijft fraaie recensies over hem.

Echter na verloop van tijd botsen hun opvattingen echter steeds meer, worden de

stukken van Vermeulen minder flatteus en verwatert hun vriendschap.

Een oorzaak van die verwijdering kan gelegen hebben in de amoureuze gevoelens welke Mevrouw Diepenbrock voor Matthijs Vermeulen zou hebben ontwikkeld. Gevoelens die wederzijds bleken te zijn. Toen het moment van echtscheiding tussen Diepenbrock en de Jonkvrouw aanstaande was, trok Vermeulen zich echter terug.....

Dat er wellicht iets speelde tussen Vermeulen en de familie Diepenbrock, wordt pikant duidelijk wanneer later, een van de dochters van Diepenbrock, trouwt met Matthijs Vermeulen.... Deze vermeende relatie, is de basis van de roman “Het grote zwijgen” van Erik van Menkvelt, uitgegeven bij van Oorschot, juni 2011.

Terug naar de componist Alphons

Diepenbrock die in 1921 in Amsterdam overlijdt en toch een belangrijk stem-
pel op de Nederlandse klassieke muziek van de 20e eeuw heeft gedrukt. Dat
hij een van de grotere namen uit de Nederlandse muziekgeschiedenis werd,
blijkt uit de beoordeling van de muziekgeschiedenis en de literatuur die over
hem is verschenen. Hoe collega musici over hem oordeelden en het feit, dat
zijn muziek nog steeds staat, op het repertoire van de grotere orkesten, en zijn
koorwerken ook nog regelmatig worden uitgevoerd.

Zoals opgemerkt: ons koor brengt bij gelegenheid het fraaie “Tibur” , van
deze componist te gehore.

Diepenbrock, niet meteen een componist die allerlei muzikale associaties
oproept, maar wel een, die een niet onbelangrijke plaats in de Nederlandse
muziekgeschiedenis heeft verworven.

HvL.

vervolg ***Van de bestuurstafel*** van pagina 2

De jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van het koor zal dit jaar worden
gehouden op woensdag 21 maart a.s. na ons concert in de Ned. Herv. Kerk
op 17 maart.

In de vorige Vocaliteiten werd uitvoerig aandacht besteed aan een zeer belan-
rijk onderwerp nl.: Ledenwerving. Naast de inspanning van de leden afzonder-
lijk om nieuwe leden te werven is ook een commissie ingesteld die zich
hiermee nadrukkelijk bezig gaat houden. Inmiddels zijn daar de nodige bij-
eenkomsten van gehouden en zijn de verschillende plannen om aanwas van
nieuwe leden te krijgen doorgenomen. In de komende weken zullen deze
succesievelijk tot uitvoering worden gebracht.

En dan is het te hopen dat deze ook daadwerkelijk tot een nieuwe opbloei van
het koor zullen leiden.

DE
VOLGENDE
VOCALITEITEN
VERSCHEIJNT
APRIL 2012

Sint-Ceciliamis

***De Messe solennelle en l'honneur de Sainte-Cécile in G-groot**, of korthedshalve Messe solennelle de Sainte-Cécile, in het Nederlands ook wel Sint-Ceciliamis of Ceciliamis genoemd, is een mis van Charles Gounod voor drie solisten, vierstemmig koor, orkest en orgel. Ze is aan de heilige Cecilia, de beschermheilige van de kerkmuziek, gewijd.

Betekenis en ontstaan

De Ceciliamis is wel het bekendste werk van Charles Gounod op het vlak van de kerkmuziek. Hij componeerde haar op de leeftijd van 37 jaar. Ze valt tussen zijn overige missen op door haar uitgesproken rijke orkestbegeleiding, waar de meeste andere missen van Gounod naast de zangers hoogstens een orgel vereisen. De Ceciliamis werd op 22 november 1855, de naamdag van de heilige Cecilia, in de Église Saint-Eustache in Parijs voor het eerst uitgevoerd. De toen eveneens aanwezige componist Camille Saint-Saëns schreef later: De uitvoering van de Ceciliamis riep een soort verdoving op. Deze eenvoud, deze grootsheid, dit zuivere licht, dat zich over de muziekwereld als een schemer verspreidde, bracht de mensen in grote verbazing. Men voelde, dat hier een genie aan het werk was geweest ... glanzende stralen gingen van deze mis uit ... in eerste instantie was men verblind, daarna in vervoering gebracht en ten slotte overweldigd.

Nog tijdens het leven van Gounod verschenen talrijke uitgaven en bewerkingen van de mis, wat zeker een aanwijzing is voor de grote populariteit van het werk.

Bezetting

Hoewel de Ceciliamis tot Gounods populairste werken behoort, wordt zij juist door kleinere kerkkoren slechts zelden uitgevoerd. Dit ligt minder aan haar moeilijkheidsgraad dan aan de rijke (en daarmee dure) orkestbegeleiding. De oorspronkelijke bezetting bestaat uit:

- drie solisten: een sopraan, een tenor en een bas;
- vier koorstemmen: sopraan, alt, tenor en bas;
- een orkest met: 2 fluiten, 1 piccolo, 2 hobo's, 2 klarineten, 4 fagotten, 4 hoornen, 2 trompetten, 2 cornetten, 3 trombones, 1 harp (volgens de originele partituur 6 harpen), pauken, slagwerk, eerste en tweede violen, altviolen, celli, contrabassen en octobas (pas kort daarvoor ontwikkeld); en
- een orgel.

Bijzonderheden van de tekst

Op vier plaatsen wijkt de Cecilia-mis van het gebruikelijke Latijnse ordinarium af, namelijk in het Gloria, in het Agnus Dei alsook door de in andere missen in het geheel niet voorkomende voorbede. Daarenboven bevat de mis ook een zuiver orkestraal Offertorium, dat destijds overigens niet ongebruikelijk was.

Gloria

In het Gloria volgt op de woorden *miserere nobis* de aanroep *Domine Jesu*, om de indringendheid van het gebed te onderstrepen.

Charles Gounod
1818-1893

Agnus Dei

In het Agnus Dei volgen, eveneens op de beide gedeelten *miserere nobis*, de woorden:

Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea,
in het Nederlands:

Heer, ik ben niet waardig, dat U ingaat onder mijn dak, maar spreek slechts één woord, zo wordt mijn ziel gezond.

Deze gedeelten worden de eerste maal door de tenor, de tweede maal door de sopraan gezongen. Bovendien heeft Gounod helemaal aan het slot van het Agnus Dei nog driemaal het woord Amen toegevoegd.

Voorbede

De Voorbede had oorspronkelijk de volgende tekst:

Domine, salvum fac Imperatorem nostrum Napoleonem, et exaudi nos in die qua invocaverimus te,
in het Nederlands:

Heer, zeggen onze keizer Napoleon, en verhoor ons op de dag waarop wij U aanroepen.

Daar deze Voorbede (die overigens aan Napoleon III gewijd is, en niet aan Napoleon Bonaparte) niet meer actueel is, wordt heden ten dage meestal een andere tekst gebruikt. Afhankelijk van de staatsvorm wordt in de regel een van de volgende varianten gezongen:

- Domine, salvum fac regem nostrum (Heer, zegen onze koning);
- Domine, salvam fac reginam nostram (Heer, zegen onze koningin);
- Domine, salvam fac rem publicam (Heer, zegen de republiek).

Deze tekst wordt driemaal gezongen, waarbij de enkele herhalingen de opschriften Prière de l'Eglise (Gebed van de Kerk), Prière de l'Armée (Gebed van het Leger) en Prière de la Nation (Gebed van het Volk) hebben. Het eerste

deel wordt door het gezamenlijke koor gezongen, waarbij het orkest slechts bij de inleiding inzet en de koorpassage zelf a cappella is. Het Prière de l'Armée zingen de mannenstemmen unisono, begeleid door de blazers en het slagwerk. Dit geeft het geheel een militaire klank, aangezien immers juist blaasinstrumenten en slagwerk bij militaire muziek worden gebruikt. Bij de laatste herhaling ten slotte worden het gezamenlijke koor en het gezamenlijke orkest ingezet.

Gebruik in de film

Het Sanctus van deze mis werd als filmmuziek in Werner Herzogs Dracula-Film *Nosferatu: Phantom der Nacht* (1978) gebruikt.

Bekende opname

Een bekende opname van het werk werd gemaakt begin jaren zestig, met Irmgard Seefried, Gerhard Stolze, Hermann Uhde, het Tschechischer Sängerkhor Prag en de Tschechische Philharmonie onder leiding van Igor Markevitsj.

**bron: Wikipedia*

Messa di Gloria

Giacomo Puccini's *Messa* of *Messa a quattro voci* (tegenwoordig vooral bekend onder de naam *Messa di Gloria*)[1] is een mis gecomponeerd voor orkest en koor (SATB) met tenor- en baritonsolisten. Strikt bekeken is het stuk een complete mis en geen *Messa di Gloria* [2].

Puccini componeerde de *Messa* als afstudeerproject aan het Istituto Musicale Pacini. De eerste opvoering had plaats in Lucca op 12 juli 1880. Het Credo was al geschreven én opgevoerd in 1878 en was door Puccini oorspronkelijk bedoeld als een zelfstandig werk. Het complete manuscript van de *Messa* werd door Puccini nooit gepubliceerd, en hoewel het werk goed ontvangen werd bij de eerste uitvoering, werd het niet meer uitgevoerd tot 1952 (eerst in Chicago en daarna in Napels). Wel recycleerde hij een aantal thema's in andere werken. Het Agnus Dei werd bijvoorbeeld gebruikt in zijn opera *Manon Lescaut* en het Kyrie in *Edgar*.

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog verwierf Broeder Dante Del Fiorentino een oude kopie van het manuscript van de Vandini-familie in Lucca. Hij dacht dat het om het origineel ging. Het originele manuscript zelf, in het bezit van de familie Puccini, werd door zijn schoondochter aan Ricordi, Puccini's uitgever geschonken. Er volgde een geschil om de rechten, dat uiteindelijk werd opgelost door verdeling van de rechten tussen Ricordi

Giacomo Puccini
1858-1924

en Mills Music, de uitgever van het Fiorentino-manuscript.

De *Messa* is geschreven voor groot koor en orkest en solisten (tenor en bariton). Puccini hanteert traditionele technieken als fuga en contrapunt en mengt die met melodische inventiviteit tot ware hoogtepunten. Net zoals bij Verdi is de tekst die van de onwrikbare Latijnse mis, maar de effecten zijn dramatisch en het doel is emotie. We kunnen genieten van ogenblikken van uiterste schoonheid in *Qui tollis peccata mundi* en emotie in *Et incarnatus est* in het *Credo*.

Dramatiek horen we in het koor bij *Et resurrexit*. Soms zingt het koor een messcherp unisono, dan weer weven meerstemmige partijen uit koor en orkest samen complexe klankweefsels, zoals in het *Domine Deus rex coelestis*. Het uitbundige *Gloria* neemt het overgrote deel van de duur van het werk in beslag. Daaraan dankt de mis sinds haar herontdekking dan ook haar naam 'Messa di Gloria'.

De componeerstijl is in vergelijking met de latere werken van Puccini nog zeer traditioneel, hoewel hier en daar de toekomstige operacomponist al van zich laat spreken. Indrukwekkend is de koorfuga *Cum sancto spiritu* waar het *Gloria* mee afsluit.

Daarmee is dit jeugdwerk van Puccini meer dan alleen een vingeroefening van een jong composietalent. Het is een meesterwerk dat de luisteraar raakt en emotioneert.[3]

Opname

- Puccini: *Messa di Gloria* (sic) José Carreras tenor, Hermann Prey bariton, London Philharmonic Orchestra, Claudio Scimone dirigent. Erato CD 48692

Referenties

1. ↑ *De eigenlijk foute titel Messa di Gloria werd voor het eerst gebruikt in 1951 door de uitgevers van de eerste gedrukte editie, Mills Music te New York. Zie Michele Girardi, Puccini: His International Art, University of Chicago Press, 2002, p. 17. ISBN 0226297578*
2. ↑ *In een messa di gloria klinken enkel het Kyrie en het Gloria; het Credo, Sanctus, Benedictus en Agnus Dei worden weggelaten*
3. ↑ *Daan Admiraal - <http://www.toonkunst.nl/UitlegPP04.html>*

Bronnen

- Paul Filmer, *Programme Notes: Giacomo Puccini (1858 - 1924), Messa di Gloria (1880) (sic), North London Chorus, April 2005.*
- Gabriella Biagi Ravenni, *Breve nota sul nome della Messa, Centro studi Giacomo Puccini, 1999.*

*bron: Wikipedia

Verjaardagen

A.Koppens 4-1-1956
G.Derikx 12-1-1945
H. van Liebergen 12-1-1950
G. van de Heijden 8-2-1948
J.Ewalds 12-2-1946
J. de Wit 27-2-1951

Colofon

Redactie:

Hans Goossens

Harrie van Liebergen,

Jef Verouden.

Redactieadres:

Zevende Buitenpepers 12

5231 GC

's-Hertogenbosch

Emailadres:

jverouden@boschman-

[nenkoor.nl](mailto:jverouden@boschman-)

Vocaliteiten verschijnt

eenmaal per kwartaal.

De volgende uitgave

verschijnt april 2012

Kopij dient uiterlijk

1 april 2012 te worden

angeleverd bij het

redactiesecretariaat, bij

voorkeur via e-mail.

Agenda 2012

- 04-01-2012 Nieuwjaarsbijeenkomst met partners in ons repetitielokaal in De Slinger
- 28-01-2012 Koordag te Amersfoort
09.30 uur
- 25-02-2012 Koordag te 's-Hertogenbosch
09.30 uur
- 10-03-2012 Concert in de St. Ansfriduskerk, Amersfoort met G.O.V. Magdiël, Utrechts Studenten Concert en solisten. Uitgevoerd worden Messe di Gloria van Puccini en Messe Solennelle de Saint Cécile van Gounod
- 17-03-2012 Dit zelfde Concert in de N.H.Kerk in 's-Hertogenbosch
20.00 uur
- 21-03-2012 Algemene ledenvergadering
- 23-06-2012 Deelname aan St. Jansdag
- 23 t/m 27 juni 2012 Ontvangst Canadian Orpheus Male Choir uit Ottawa (Canada)
- 4 juli t/m 22 augustus 2012 Koorvakantie
- Najaar 2012 Concertreis naar Leuven
(onder voorbehoud)